

Odbiornik telewizyjny „Neptun 312-322” konstruował zespół pod kierownictwem mgra inż. Janusza Sergiejuka, formę plastyczną opracowała konstr. Eleonora Kryger.

Charakterystyka OTV Neptun 312-322

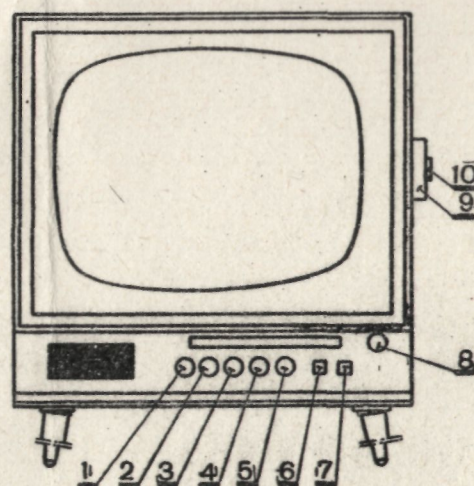
Odbiornik „Neptun 312” jest przystosowany do wmontowania głowicy UHF typu TG2-01, na IV i V pasmo telewizyjne wg standardu OIRT. Odbiornik „Neptun 322” ma wmontowaną głowicę UHF. Obydwa wykonania umożliwiają:

- współpracę z zespołem zdalnego sterowania zawierającego regulator jasności i siły głosu oraz gniazdo słuchawkowe,
- odbiór fonii na jedną lub dwie słuchawki bezpośrednio z gniazda słuchawek w odbiorniku,
- odbiór fonii przez głośnik dodatkowy o rezystancji $15\ \Omega$ z możliwością wyłączenia głośników wewnętrznych podczas pracy głośnika dodatkowego,
- nagrywanie fonii na taśmę magnetofonową.

W odbiorniku wykorzystano najnowocześniejsze układy elektroniczne, zapewniające wysoką jakość odbieranego programu. W dążeniu do maksymalnej wygody Odbiorców zastosowano szereg układów pozwalających na znaczne uproszczenie obsługi.

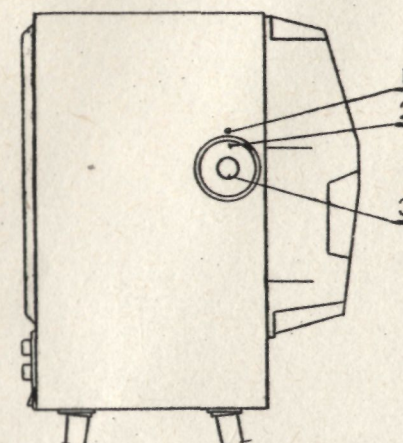
Są to:

- automatyczna synchronizacja odchyłania,
- automatyczna stabilizacja wymiarów obrazu w zależności od zmian napięcia sieci i jasności kineskopu,
- układ wygaszania plamki,
- automatyczna regulacja wzmocnienia i poziomu czerni,
- układ zabezpieczający przed przesterowaniem lamp w czasie nagrzewania się odbiornika,
- układ wygaszania zakłóceń,
- układ wygaszania powrotów ramki,

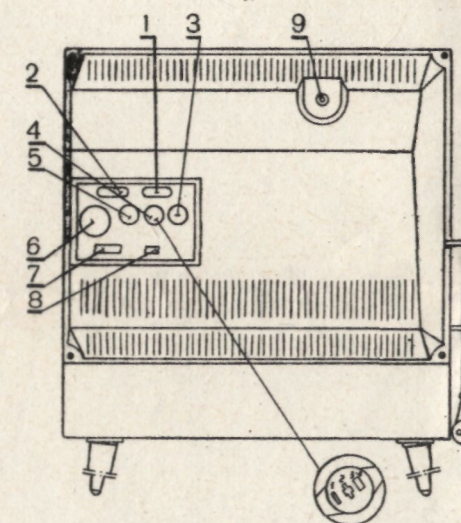
Rys. 1. Rozmieszczenie organów regulacji głównej odbiornika

1 — barwa tonu (tony wysokie), 2 — barwa tonu (tony niskie), 3 — siła głosu, 4 — kontrast, 5 — jasność, 6 — sieć, 7 — włącznik UHF, 8 — dostrojenie UHF, 9 — przełącznik kanałów VHF, 10 — dostrojenie VHF

Rys. 2. Rozmieszczenie organów regulacji głównej odbiornika

1 — wskaźnik kanału, 2 — przełącznik kanałów VHF, 3 — dostrojenie VHF

Rys. 3. Rozmieszczenie organów regulacji głównej i gniazd odbiornika

1 — gniazdo antenowe VHF (odbior bliski), 2 — gniazdo antenowe VHF (odbior daleki), 3 — gniazdo antenowe UHF, 4 — gniazdo dodatkowego głośnika (głośnik dodatkowy o rezystancji $15\ \Omega$ włączony na styki 1-2 gniazda pracuje równocześnie z głośnikami odbiornika, a na stykach 2-3 wyłącza głośniki odbiornika), 5 — gniazdo wyjściowe do magnetofonu, 6 — gniazdo zdalnego sterowania, 7 — gniazdo słuchawek, 8 — wyłącznik głośników, 9 — pokrętko synchronizacji poziomej

- nowoczesny układ elektroniczny toru fonii z zastosowaniem tranzystorów, dwoma głośnikami i płynną regulacją barwy głosu — osobno dla tonów niskich i tonów wysokich.

Dzięki urządzeniom automatycznym jest możliwe jednorazowe ustawienie organów regulacyjnych, a wszystkie dalsze zmiany jasności i kontrastu wynikające ze zmian rodzaju widowiska, oświetlenia sceny itp., następują samoczynnie. Neonowy wskaźnik włączania informuje, czy jest włączany program VHF (I, II lub III pasmo wg standardu OIRT), czy też UHF (IV i V pasmo). Koncentryczne gniazdo antenowe do odbioru UHF jest przewidziane do przewodu koncentrycznego o oporności falowej $75\ \Omega$. Pobór mocy z sieci w czasie odbioru programu nie przekracza 200W.

site: www.unimor.pigwa.net

scan: stryker2(at)o2.pl